מה להיות?

אסקימו

יום אחד התמרד הדובון קיניחוק ולא רצה לציית להוריו.
"אינני רוצה יותר להיות דוב! אני רוצה להיות מישהו אחר!"
כך אמר וברח מהבית.
הלך, הלך ונהנה מהליכה בטונדרה. טוב היה לו שם, הרבה פרחים, השמש זורחת. ליד המאורה שלו יושב סנאי, הוריד את כפותיו הקדמיות, נשען על זנבו, ושורק, כאילו מזמר.
"גם אני רוצה לשבת ולהישען על זנב" אומר הדובון "ואשרוק כמוהו."
עלה קיניחוק על תל, הוריד את כפותיו הקדמיות, מתיישב על זנבו הקצר, בדיוק כמו הסנאי. ומתחיל לשרוק.. אלא שרק רעש חזק יוצא מפיו. הסנאי נבהל וברח

למאורה.
נמאס לדובון. הוא רץ הלאה. רואה פתאום איך אייל רועה בדשא.
"מי אתה? עוד לא ראיתי חיות בעלות קרניים כאלה."
"אני אייל."
"גם אני רוצה להיות אייל".
"טוב, יחד יהיה לנו יותר שמח. בוא ונרוץ! נראה מי מהיר יותר."

עד שהדובון התחיל לזחול על רגליו הקצרות את האייל כבר לא ניתן היה לראות.
"לא, זה לא מעניין להיות אייל" מלמל קיניחוק והלך הלאה. לא רחוק מהאגם ראה ברווז.
"מוטב שאהיה לברווז. הוא לא רץ כל כך מהר כמו אייל וגם יודע לעוף."
קם הדובון על רגליו האחוריות, בכפות קדמיות התחיל לנפנף בכל כוחו כמו בכנפיים ו... נפל לארץ.
"אלמד אתך איך צריך לעוף" אמר הברווז "בוא אתי לצוק שעל החוף. שם יותר קל להתחיל לעוף."
הברווז נעמד בקצה הצוק, פשט את כנפיו ועף מעל המים.
קיניחוק קפץ אחריו ונפל ישר לתוך האגם! טבל במים כולו מעל הראש. התרומם על פני המים, דופק במים בכפותיו, מתאמץ

לצאת ליבשה. הצליח! עומד עכשיו הדובון, רטוב כולו, מתנער. המים קרים, וזה לא נעים כשהשיניים מקשקשות מקור.
הרים את ראשו ובדיוק אז ראה את אבא הדוב, אמא הדובה ואחיו הדובון. כולם יחד, משוחחים בשקט, הולכים לשדה גרגירי אוכמניות מתוקות.
"לא" החליט קיניחוק "מוטב להיות דוב טוב מאשר להתחפש לאחרים ולהתבייש אחר כך."